

ת"פ 71763/12/19 - מדינת ישראל נגד אמיר חליל כליב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 71763-12-19 מדינת ישראל נ' כליב(אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמיר חליל כליב

הנאשם

ב"כ המאשימה: גב' לירון גבירצמן - היימן, מתמחה

ב"כ הנאשם: עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית, בעבירת הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות אשר בוצעה ביום 22.12.19 בשעות הצהריים. באותו מועד נכנס כח משטרה לשכונת עיסוויה לביצוע פעילות שגרתית. במהלך הפעילות נזרקו מספר רב של אבנים על ידי צעירים לעבר ניידות המשטרה ולעבר הכח הרגלי שעמד בסמוך להן. סמוך לשעה 15:00 ידה הנאשם מספר אבנים, לפחות שתיים מהן גדולות, לעבר הכח ממרחק של כ- 77 מטרים וביתרון גובה.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס ולו והורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן שנערך בעניינו של הנאשם ביום 29.3.20 מלמד כי הנאשם בן 20, רווק המתגורר עם משפחתו בשכונת עיסוויה שבירושלים. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד ובעל תעודה המקבילה לבגרות הישראלית, היה תלמיד מצטיין בבית ספרו ותכנן להירשם לאוניברסיטה. לאחר סיום לימודיו עסק ברעיית צאן והחל לעבוד בעירייה, ושם עבד במשך עשרה ימים עד למעצרו. הנאשם הוא הבכור במשפחה שבה זוג הורים ושני אחים. אביו הפסיק את עבודתו רבת השנים כדי לפקח על מעצר הבית של הנאשם, אמו עקרת בית ואחותו סטודנטית.

לנאשם אין עבר פלילי וביחס לעבירה תיאר כי ביצע אותה על רקע קושי למצוא מקום עבודה בשל קשיים בהנפקת תעודת זהות, תהליך שהוזנח על ידי אביו לאורך השנים והוא חש כעס על כך והיה מתוסכל. הנאשם תיאר כי ביום ביצוע העבירה שהה בחוות המשפחה, נערים שאינו מכיר הציעו לו לזרוק עמם אבנים והוא הצטרף, אך לא התכוון לפגוע

בשטרים.

הנאשם שלל כי ברקע למעשיו מניעים אידיאולוגיים או נגררות חברתית, וסבר כי הדבר נבע מהמצוקה והתסכול שבהם היה נתון באותה עת. הנאשם ביטא חרטה על מעשיו אך ההתרשמות היא כי הוא ממוקד במחירים האישיים שנאלצו הוא ומשפחתו לשלם ולא בפגיעה האפשרית בקורבנות העבירה.

שירות המבחן התרשם כי התנהגותו של הנאשם אינה מאופיינת בדפוסים אלימים מושרשים, עם זאת ברקע ישנה תפיסה מסוימת של גורמי השלטון כמי שפוגע במשפחתו, והעריך כי ביצוע העבירה הוא דרך לא מודעת של הנאשם לבטא תחושות כעס ותסכול כלפי גורמי סמכות. עוד התרשם שירות המבחן כי לנאשם קווי אישיות ילדותיים, הוא מתמקד בפנים החיוביות של חיי ומתקשה לבחון לעומק את עולמו הרגשי ולהתחבר לחלק הפוגעני של מעשיו. עם זאת, ההליך המשפטי מרתיע אותו.

שירות המבחן התלבט ביחס להמלצתו, בשל חומרת העבירות והקושי של הנאשם להפנים את החלק הפוגעני של מעשיו. תחילה שקלה קצינת המבחן להמליץ על עונש של מאסר בעבודות שירות, אך לנוכח גילו הצעיר של הנאשם, הרקע הנורמטיבי שלו והשפעתו המרתיעה של ההליך הפלילי המליצה לגזור עליו שירות לתועלת הציבור.

4. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שנים- עשר חודשי מאסר בפועל ולגזור על הנאשם עונש של שישה עד שבעה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. ב"כ המאשימה הדגישה, לצד שיקולים אחרים, את הערכים המוגנים באמצעות העבירה, הנזק שעלולים היו המעשים לגרום ואת הקושי של הנאשם להכיר בהשלכות הפוגעניות של מעשיו כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה.

5. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבית מאסר מותנה לבין מאסר בעבודות שירות וביקש לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן, ולחלופין- לגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי, את פרק הזמן המשמעותי שבו שהה במעצר מאחורי סורג ובריא ואת ההשלכות השליליות שעשויות להיות להחזרתו של הנאשם לבית הכלא. עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב במצב המתוח השורר בשכונת מגוריו של הנאשם ואת הנוכחות המתמדת של כוחות הביטחון במקום, המכבידה על חיי התושבים וגורמת לתסכול בקרבם.

6. הנאשם לא ביקש להוסיף דבר.

7. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניינו של הנאשם. לנאשם ניתנו מספר הזדמנויות להתייצב אצל הממונה ולהמציא לו את כל המסמכים הנדרשים לצורך גיבוש חוות הדעת אך הוא נמנע מלעשות כן ולכן לא ניתן היה לחוות דעת בדבר כשירותו לרצות עונש זה.

מתחם העונש ההולם

8. הערכים המוגנים באמצעות העבירה שביצע הנאשם הם שמירה על הסדר הציבורי, על שלום הציבור ובטחונם וכן הגנה על ביטחונם של השוטרים, שלמות גופם והבטחת יכולתם לבצע את תפקידם ללא פגע וללא הפרעה.
9. הנאשם נטל חלק באירוע הפרת סדר, שבו חברו מספר אנשים זה לזה, התפרעו ויידו אבנים לעבר השוטרים. מעשיו של הנאשם דרשו מידה מסוימת, אך לא רבה, של תכנון. מתוך עובדות כתב האישום המתוקן בשנית ומתוך דבריו של הנאשם לקצינת המבחן עולה כי מדובר בתכנית שנקמה זמן קצר מאד לפני הוצאתה אל הפועל.
10. חלקו של הנאשם בהפרת הסדר היה בדרך של יידוי מספר אבנים לעבר השוטרים. הגם שמדובר באבנים שיוזו ממרחק של עשרות מטרים, בשל יתרון הגובה שהיה לנאשם, היה בהן כדי לסכן את השוטרים.
11. למרבה המזל האבנים שיידה הנאשם לא פגעו בשוטרים, והסכנה הטמונה במעשיו לא התממשה.
12. מובן כי לא ניתן לזקוף לחובת הנאשם את מעשיהם של האחרים שנטלו חלק בהפרת הסדר, ואולם מובן עוד, כי משעה שמדובר באירוע רב משתתפים, המעשים שעושה כל אחד מהם הם בעלי השפעה סינרגנטית התורמת להתלהטות הרוחות.
13. מעשיהם של הנאשם והאחרים בוצעו בתוך שכונת מגורים. מעשים אלה סיכנו לא רק את השוטרים, אלא יצרו גם הפרעה קשה למרקם החיים התקין בשכונה, לשגרת יומם של התושבים, ויש בהם כדי לפגוע בתחושת הביטחון האישי של האוכלוסייה המקומית.
14. עיון בפסיקה מלמד כי בנסיבות דומות של השתתפות פעילה באירועים דומים נגזרו, ככלל, עונשי מאסר בפועל גם על צעירים נטולי עבר פלילי, ואפילו על קטינים. ראו למשל ת"פ (שלום י-ם) 4652-08-19 **מדינת ישראל נ' מוסטפא** (7.10.19) והפסיקה הנזכרת שם.
- עם זאת, גם המאשימה אינה חולקת על כך, שעונש של מאסר בעבודות שירות מצוי אף הוא בתוך מתחם העונש ההולם.
15. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שנים -עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, ובמקרים המתאימים גם קנס.

העונש המתאים לנאשם

16. שקלתי לזכות הנאשם את גילו הצעיר ואת עברו הנקי.

17. הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך בזמן שיפוטי. בהודיה זו יש גם מידה מסוימת של קבלת אחריות על המעשים. אמנם, כפי שמלמד התסקיר, הנאשם מתקשה לראות את הפגיעה האפשרית של מעשיו בשוטרים, וההתרשמות היא כי ברקע עומדת גם תפיסתו של הנאשם את הגורמים הממלכתיים כפוגעים במשפחתו. עם זאת, יש לשקול גם השפעתו המרתיעה של ההליך הפלילי על הנאשם ואת התרשמות שירות המבחן, לפיה הנאשם אינו מאופיין בדפוסים אלימים מושרשים. מכלול השיקולים בהיבט זה מחייב אמנם מתן משקל מסוים לשיקולי הרתעה אישית, אך הם לא יקבל משקל מכריע.

18. הנאשם שהה במעצר של ממש במשך כחודש וחצי, מיום 22.12.19 עד ליום 6.2.20, פרק זמן לא מבוטל המהווה, כשלעצמו, ענישה מסוימת. בנוסף, הנאשם שהה במעצר בית במשך כשלושה חודשים ואף בכך יש משום ענישה.

19. סברתי כי החזרתו של הנאשם לכלא לתקופה קצרה, בשים לב לגילו, לרקע האישי שלו ולהתרשמות שירות המבחן מהעדרם של דפוסים אלימים אצל הנאשם, עשויה לפגוע באפשרות שהנאשם ישוב לנהל אורח חיים מתפקד ונורמטיבי לאחר שיסיים לרצות את עונשו. לפיכך, שקלתי לגזור עליו מאסר בעבודות שירות, ואולם, כאמור, הנאשם סיכל את האפשרות לגזור עליו עונש זה. לא ניתן לקבל את המלצתו העונשית של שירות המבחן, שאינה הולמת את נסיבות ביצוע העבירה, ובפרט לא ניתן לגזור עונש זה בנסיבות שבהן הנאשם לא שיתף פעולה עם הפנייתו לממונה על עבודות השירות.

20. לנוכח האמור לעיל, יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, סמוך לתחתית המתחם. בהעדר אפשרות

21. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 22.12.19 עד ליום 6.2.20. הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב ביום 1.10.20 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירה שבה הורשע בתיק זה.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

22. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' אב תש"פ, 27 יולי 2020, בנוכחות הצדדים.